

EKONOMIX

Broj 3, 2025./2026.

Tema broja: OSOBNA SLOBODA

Ekonomix

list Ekonomske škole Pula
br. 3, siječanj, veljača šk.
god. 2025./2026.

Izdavač:

Ekonomska škola Pula
Kovačićeve 3

Mail: ekonomska-skola-
pula@pu.t-com.hr

Za izdavača: dr. sc. Petko
Radulović, ravnatelj

Glavna urednica:

Samantha Furjan, 3. c

Zamjenica glavne urednice:
Lejla Halilović,
3. c

Grafički urednik: Manolo
Buršić, 4. b

Uredništvo:

Marli Majdandžić, 3. c

Helena Posarić, 3. c

Eugen Spasojević, 3. c

Ertekin Hadžić, 3. c

Zdravko Knežević, 3. c

Nika Ivkić, 3. c

Učenici suradnici:

Lorena Divković, 2. a

Anja Raspar, 2. c

Manuela Diminić, 3. c

Manolo Buršić, 4. b

Nikolina Latin, 4. b

Magdalena Bošnjak, 4. c

Nastavnici suradnici:

Ivana Smoljan, dipl. oec.

Vesna Fabris, prof.

Ivan Hanuljak, mag. eduk.
inf.

Naslovnica: word oblici

Zadnja stranica: likovni
radovi uredništva

Fotografije: uredništvo i
suradnici

Lektorica, mentorica i
odgovorna urednica:

Nedjeljka Dubroja, prof.,
voditeljica novinarske
grupe

Naklada: 20 primjeraka
Tisak: Ekonomska škola
Pula

Uvodna riječ

Dragi učenici i djelatnici škole,

pred vama su stranice novog broja u kojem smo odlučili dotaknuti temu **slobode**. Često slobodu zamišljamo kao mogućnost da radimo što želimo, no istinska **osobna sloboda**, o kojoj pišemo u temi broja, zapravo je mnogo dublja. Ona je **hrabrost da budemo drugačiji** i da se ne uklapamo u društvene kalupe, čak i onda kada nas okolina pokušava oblikovati prema svojim mjerilima. Kako se ističe u našem središnjem tekstu, **prava sloboda leži u nama samima** – ona se gradi znanjem koje nam nitko ne može oduzeti i odlukom da svakog jutra budemo bolja verzija onoga što smo bili jučer.

Tu ideju **"skidanja maski"** pratimo i kroz osvrt na **maškare**. Iako su one vrijeme veselja i tradicije, podsjećaju nas na to da mnogi tek pod krinkom imaju hrabrosti pokazati svoje pravo lice. Mi vas ovim brojem potičemo da tu hrabrost imate i bez maske. To pokazujemo i kroz **Valentinovo** – dan kada se ne ustručavamo slobodno darovati pažnju i ljubav jedni drugima. Sloboda nije samo osobna, ona je i društvena. Kroz **Akciju za 5** i **ŠIZ** istražujemo **slobodu izbora** i važnost aktivnog djelovanja u zajednici. Na taj se aktivizam nadovezuje i naš **Erasmus+ projekt (Peer to Peer)**, u sklopu kojeg donosimo intervju s nastavnicom i učenicama, polaznicama mobilnosti. Donosimo osvrt i na natjecanja učenika, intervju s **talentiranim sportašem**, **osvrt jedne maturantice** na njezin put kroz Ekonomsku školu te provedenu **anketu o čitanju**. Za ljubitelje umjetnosti pripremili smo osvrt na predstavu „**Draga Jelena Segejevna**“ i knjigu Melise Osmanović **"Tlo pod nogama"** te prikaz filma **"Monster"**.

Nadamo se da će vas ovi tekstovi podsjetiti da postavite vlastita pravila, sanjate velike snove i nikada ne dopustite da vam drugi diktiraju tko biste trebali biti.

Uživajte u čitanju i ostanite svoji!

Glavna urednica
Samantha Furjan

Sadržaj

TEMA BROJA – OSOBNA SLOBODA	1
Ostvarenje osobne slobode u današnjem svijetu	1
Valentinovo u školi.....	3
Pulski karneval	5
Maškare – vrijeme veselja, kreativnosti i tradicije	5
Stvaram prostor	7
Škola i zajednica.....	10
ŠIZ kod župana	10
ERASMUS + PROJEKT (PEER TO PEER)	12
Intervju s nastavnicom Tatjanom Vukadinović, prof. savjetnicom.....	12
Intervju s učenicama Nicole Volejnik i Dijanom Banulla, 3. a	15
NATJECANJA UČENIKA	18
Čitanjem do zvijezda	18
Županijsko natjecanje iz Matematike.....	19
Uspjeh na natjecanju WorldsSkills Croatia 2026. u disciplini Poduzetništvo	20
ČITAMO, GLEDAMO, PROSUĐUJEMO	21
Osvrt na kazališnu predstavu <i>Draga Jelena Sergejeva</i>	21
Osvrt na knjigu Melise Osmanović „Tlo pod nogama“	22
Prikaz filma Hirokazu Koreede, Čudovište	23
OSVRT MATURANTICE	24
Moj put kroz Ekonomsku školu	24
TALENTIRANI UČENICI – USPJEŠNI U IZVANŠKOLSKIM AKTIVNOSTIMA	25
Intervju s Dominikom Banovićem, 4.c, tenis	25
ISTRAŽIVANJE O NAVIKAMA UČENIKA	27
Anketa o čitalačkim navikama učenika naše škole	27

TEMA BROJA – OSOBNA SLOBODA

Ostvarenje osobne slobode u današnjem svijetu

U današnjem svijetu slobodu smo počeli doživljavati vrlo olako, gotovo svatko od nas misli da je sloboda nešto što već ima. Možemo putovati, iznositi svoja mišljenja, birati školu, posao ili način života. Na prvi pogled svi mi već ostvarujemo definiciju slobode u koju kao društvo vjerujemo. Kada malo bolje razmislim, većinski smo svi mi fizički slobodni, dok istovremeno postajemo robovi svakodnevce.

Prije svega, u današnjem svijetu najmanje nas ograničavaju zakoni, već mišljenja okoline. Idealiziramo savršeno filtrirane živote mediokriteta s društvenih mreža, kao da su tuđe pažljivo režirane iluzije mjerilo naše stvarnosti. Štoviše, svakodnevno promatramo tuđe

„savršene“ živote i nesvjesno se s istima uspoređujemo, prilagođavamo svoje stavove trendovima čime umanjujemo vlastitu vrijednost. Umjesto da uzdignute

mene nije istinska sloboda pravo na iznošenje vlastitog mišljenja ili pravo na izbor. Za mene je sloboda potpuna neovisnost o tuđem mišljenju i nastojanje ka ostvarenju

vlastitog potencijala. Moj cilj je da kroz život koračam „sama kao svoj šef „ težeći ka svojim snovima i radu na sebi. Ne uklapati se u kalupe koje je društvo stvorilo

kao definiciju „savršenoga“. Ne želim tražiti validaciju, niti smatrati idealima pojedince koji su sami sebe kao takve društvu prezentirali. Tek kada prestanemo živjeti po društvenim normama i krenemo iskakati van društvenih okvira počinjemo živjeti vlastiti život. Ključnu ulogu u mojoj ideji slobode igra upravo obrazovanje. Želim završiti fakultet,

Za mene je sloboda biti svoja, biti drugačija, ne ograničavati svoje interese zarad drugih, ne uklapati se u društvene kalupe i ganjati društvene statuse. Ujutro se buditi nasmiješena znajući da nikad nisam iznevjerila sebe, svakog dana biti bolja verzija sebe od one jučer, sanjati velike snove i ne dopustiti da me itko budi. Postaviti svoja pravila i biti SRETNA.

glave koračamo stvarnošću, težimo ka svojim ciljevima i posjedujemo vlastita uvjerenja, često živimo samo kao „društvena prilagodba“. Živimo živote nalik socijalnim eksperimentima.

Robovi smo novca, te poslodavaca, jer baš financijskom sigurnošću težimo ka vlastitoj slobodi. Mnogi ljudi rade na poslovima koje ne vole, samo zato što moraju. Zbog toga za

ne zato što smatram da nas diploma čini boljim osobama, već zato jer nam znanje nitko ne može oduzeti. Novac se može potrošiti, pozicija na poslu izgubiti, ali baš taj list papira zvan diploma pokazatelj je našeg truda, mukotrpnog učenja i na kraju znanja. Također sam mišljenja da nam jezici otvaraju neka nova vrata, vrata povezanosti sa svijetom, kulturama i novim poznanstvima, jer što više jezika

govorimo to smo slobodniji. Slobodnije se izražavamo, glasnije govorimo svoja mišljenja i samouvjerenost se gledamo u ogledalo znajući da smo slobodni kretati se Zemljom uzdignute glave.

Iako danas živimo u svijetu koji se smatra slobodnim, prava sloboda leži u nama samima. Ona se gradi znanjem, hrabrošću i vjerom u sebe. Za mene je

sloboda biti svoja, biti drugačija, ne ograničavati svoje interese zarad drugih, ne uklapati se u društvene kalupe i ganjati društvene statute. Ujutro se buditi nasmiješena znajući da nikad nisam iznevjerila sebe, svakog dana biti bolja verzija sebe od one jučer, sanjati velike snove i ne dopustiti da me itko budi. Postaviti svoja pravila i biti SRETNA.

Anja Raspar, 2. c

Valentinovo u školi

Valentinovo je dan posvećen ljubavi, prijateljstvu i malim znakovima pažnje. Obilježava se 14. veljače i mnogima je prilika da dragim osobama pokažu koliko im znače – lijepom porukom, osmijehom ili sitnim poklonom. Iako se često povezuje s romantičnom ljubavi, Valentinovo nas podsjeća i na važnost međusobnog poštovanja, prijateljstva i dobrih odnosa. U tom duhu, Ekonomska škola Pula i ove je godine obilježila Valentinovo prigodnim uređenjem školskog prostora te posebno postavljenim sandučićem u koji su učenici ostavljali poruke ljubavi koje su se na Valentinovo uručivale po razredima. Škola je poznata po tome da se uvijek ukrašava za razne prigode, pa tako ni ovaj dan nije prošao nezapaženo. Posebnu ulogu u tome imaju učenici školske zadruge koji vlastitim rukama izrađuju ukrase i time doprinose toploj i ugodnoj atmosferi u školi. Njihov trud i kreativnost pokazuju kako se zajedništvom i suradnjom može uljepšati svakodnevica svih učenika i djelatnika škole.

Samantha Furjan, 3. c

Pulski karneval

Od 24. siječnja do 18. veljače 2026. i naš grad je zahvatilo karnevalsko ludilo. Dvije subote su bile rezervirane za najmlađe (24. i 31. siječnja 2026.), a Velika povorka se održala 7. veljače 2026. Slijedi tekst o maškarama u kojem govorimo o nastanku i važnosti toga običaja kada baš maski usprkos lakše pokazujemo svoje pravo lice.

Maškare – vrijeme veselja, kreativnosti i tradicije

Maškare su jedan od najveselijih i najiščekivanijih dijelova godine u mnogim krajevima Hrvatske. Tijekom tog razdoblja djeca i odrasli nakratko postaju netko drugi – princeze, superjunaci, klaunovi, povijesne ličnosti ili čak maštovita bića iz bajki. Škole, vrtići i gradovi ispunjeni su smijehom, bojama i glazbom.

Korijeni tradicije

Običaj maškara seže daleko u prošlost. Smatra se da potječe još iz starih poganskih vremena, kada su ljudi maskama i bukom tjerali zimu i prizivali proljeće. Danas je taj običaj povezan s razdobljem prije korizme, a vrhunac slavlja je na pokladni utorak.

U Hrvatskoj su posebno poznate maškare u Rijeci, gdje se svake godine održava Riječki karneval – jedan od najvećih i najpoznatijih karnevala u Europi. Tisuće sudionika iz zemlje i inozemstva sudjeluju u povorkama, a grad na nekoliko dana postaje velika pozornica pod maskama.

Poznate su i maškare u Puli, gdje se tijekom tog razdoblja organiziraju maškarane povorke, zabavni programi i druženja. Ulice grada ispunjene su šarenim kostimima, glazbom i veselom atmosferom, a sudjeluju brojne skupine iz Istre i drugih krajeva.

Osim Rijeke, poznate su i tradicionalne pokladne skupine poput Halubajskih zvončara iz okolice Kastva, koji svojim zvonima i strašnim maskama simbolično tjeraju zimu.

Zašto su maškare važne?

Maškare nas uče slobodi izražavanja i prihvaćanju različitosti. Kada stavimo masku, lakše pokazujemo svoju razigranu i hrabru stranu. To je prilika da se opustimo, nasmijemo i na trenutak zaboravimo svakodnevne brige.

Bez obzira jesmo li pod maskom superheroja ili omiljenog lika iz crtića, maškare nas podsjećaju koliko je važno sačuvati dijete u sebi.

Lejla Halilović, 3. c

- Fotografije preuzete s FB stranice Pula plus.

Stvaram prostor

Akcija za 5! u Puli dio je projekta „Stvaram prostor“ u kojem sudjeluje i naša škola, a provodi je Volonterski centar Istra u partnerstvu s Gradom Pula, Udrugama Delta (Rijeka) i ZUM (Pula) te Centrom za građanske inicijative Poreč. U prošlom broju donijeli smo osvrt na studijsko putovanje u Pazin, a ovog puta donosimo osvrt jednog učenika na dan proveden u Gradskoj palači s ciljem osmišljavanja prostora za mlade.

Akcija za 5

6. veljače 2026. godine u Puli sudjelovao sam u projektu pod nazivom „Akcija za pet“. Projekt se održao u Gradskoj palači, a cilj mu je bio mladima dati priliku da osmisle prostor namijenjen upravo nama – mjesto gdje bismo se mogli družiti, izražavati, zabavljati i kvalitetno provoditi slobodno vrijeme. Dan prije samog događaja upoznali smo se s projektom i njegovim ciljevima. Saznali smo da ćemo imati zadatak osmisliti ideju prostora za mlade te razraditi kako bi on funkcionirao. Već tada počeo sam razmišljati o raznim mogućnostima i veselio sam se samom događaju.

Na dan održavanja došli smo ujutro u Gradsku palaču, gdje smo se upoznali s gradonačelnikom i organizatorima. Nakon uvodnog dijela podijelili smo se u grupe. Svaka grupa imala je drugačiji pristup – neke su se usredotočile na zabavne sadržaje, druge na edukativne aktivnosti, a neke su pokušale spojiti oboje. Tijekom dana aktivno smo radili, raspravljali i razrađivali svoje ideje. Atmosfera je bila radna, ali istovremeno vrlo ugodna i poticajna. Svatko je imao priliku iznijeti svoje mišljenje, što mi se posebno svidjelo jer smo se svi osjećali uključeno i važno.

Na kraju je pobijedila grupa koja je predložila ideju „Car Cinema“, odnosno kina na otvorenom za automobile. Njihova ideja bila je postaviti veliko platno na parkiralištu gdje bi ljudi mogli doći automobilima, parkirati se i gledati film iz udobnosti vlastitog vozila. Smatram da je ideja bila vrlo kreativna i zanimljiva te je zaslužno osvojila prvo mjesto. U Gradskoj palači proveli smo gotovo cijeli dan, od jutra do večernjih sati, ali vrijeme je brzo prošlo. Ova akcija pokazala mi je koliko su mladi kreativni, sposobni i spremni sudjelovati u razvoju svoje zajednice kada im se pruži prilika.

„Akcija za pet“ za mene nije bila samo školski zadatak, nego vrijedno iskustvo koje me naučilo važnosti timskog rada, suradnje i aktivnog sudjelovanja mladih u društvu.

Manolo Buršić, 4. b

Fotografije preuzete s FB stranice Udruga Delta

Škola i zajednica

Pratimo ŠIZ od prošlog broja lista kao i njihovu ovogodišnju inicijativu za dobivanje prostora za marendarij. Jedan polaznik ŠIZ-a upoznao nas je s prvim poduzetim koracima i susretom s gradonačelnikom. Nastavljamo dalje i ovog puta donosimo osvrt o susretu sa županom Istarske županije, Borisom Miletićem, i pročelnicom Upravnog odjela za obrazovanje, sport i tehničku kulturu, Patricijom Percan.

ŠIZ kod župana

U sklopu školskog projekta Škole i zajednice (ŠIZ) dobili smo priliku predstaviti našu ideju o uvođenju marendarija u Ekonomsku školu Pula s ciljem unapređenja kvalitete boravka učenika u školi i omogućavanja dostupnijeg i kvalitetnijeg obroka tijekom nastave.

Tim smo povodom 20. siječnja 2026. posjetili Borisa Miletića, župana Istarske županije, kako bismo mu detaljno predstavili projekt i zatražili financijsku podršku za njegovu realizaciju. Toplo su nas primili i pažljivo saslušali sve što smo pripremili, a sastanak je bio poprilično dug, ali izuzetno konstruktivan i zanimljiv. Razgovarali smo o tome kako bismo projekt mogli provesti u praksi, na koji način organizirati rad marendarija te što

je sve potrebno za njegovo opremanje i funkcioniranje. Na sastanku je sudjelovala i Patricia Percan, pročelnica Upravnog odjela za obrazovanje, sport i tehničku kulturu s kojom smo također raspravljali o mogućnostima realizacije, potrebnoj opremi i organizacijskim koracima. Župan nam je iznio svoje prijedloge i objasnio kako bi se projekt mogao ostvariti, no naglasio je da će još razmisliti o svemu.

Tijekom cijelog procesa veliku podršku pružala nam je naša mentorica, nastavnica Silvana Čulić, kao i moji kolege koji su bili izrazito uzbuđeni i ponosni na priliku da predstavimo naš rad. Ovaj susret bio je za nas vrijedno iskustvo koje ćemo dugo pamtiti te se nadamo ponovnom sastanku i pozitivnom ishodu za naš projekt.

Ertekin Hadžić, 3. c

Na fotografijama učenici 3. c razreda, polaznici ŠIZ-a, sa županom Borisom Miletićem i pročelnicom Patricijom Percan (Preuzeto s FB stranice župana IŽ).

ERASMUS + PROJEKT (PEER TO PEER)

Kao što smo već naveli u prošlom broju, učenici i nastavnici naše škole su u sklopu Erasmus+ projekta boravili u Frankfurtu, Njemačkoj. Intervjuirali smo jednu nastavnicu i dvije učenice, polaznice mobilnosti. S intervjuima nastavljamo i u sljedećim brojevima.

Intervju s nastavnicom Tatjanom Vukadinović, prof. savjetnicom

Što Vas je motiviralo da se prijavite za Erasmus+ Job Shadowing program Peer to Peer?

Na Erasmus+ sam se prijavila jer sam željela upoznati njemački školski sustav, posebice kombinaciju teorijske nastave i stručne prakse. Željela sam saznati iskustva nastavnika koji dugi niz godina podučavaju u dualnom sustavu obrazovanja, kada učenici, uz školske obveze imaju i „pravi“ posao.

I, naravno, zbog ekipe.

U kojoj ste školi/zemlji boravili i kakav je bio prvi dojam?

Erasmus+ Job Shadowing je bio u Frankfurtu, Njemačkoj. Prvi (i zadnji) dojam je odličan. Zanimljivo i poučno iskustvo koje bih preporučila svakom nastavniku.

Koja Vas je nastavna metoda ili praksa koju ste tamo vidjeli najviše oduševila?

Ne mogu izdvojiti metodu, jer su vrlo slične našima, ali me je najviše pozitivno iznenadila ugodna radna atmosfera. Imam dojam da učenici žele naučiti što više za vrijeme nastavnog sata,

javlja se pročitati svoje domaće zadaće, predložiti rješenja zadataka, rješavati na ploči. Slobodni su otići iz učionice, bez traženja dozvole, ali redovito brzo vraćaju na nastavu i nastavljaju sudjelovati u radu.

Koja je najveća razlika između nastave kod nas i u školi koju ste posjetili?

Prije svega je razlika u dobi učenika koji pohađaju nastavu (uglavnom su stariji od naših učenika) i rekla bih, njihova motivacija. Škole koje smo posjetili su veće od naše i po broju učenika i prostorno. Jako mi se sviđaju zajednički otvoreni prostori, kuhinje gdje si učenici i nastavnici mogu pripremiti tople napitke, izdvojeni radni prostori gdje rješavaju zadatke. Ploče su „pametne“, interaktivne, mreža radi besprijekorno. Tehnička opremljenost škola je na znatno višoj razini. Također, veliki broj učenika koristi tablete na nastavi za pristup radnim materijalima koji su u digitalnom obliku.

Jeste li primijetili neke zanimljive načine rada s učenicima (motivacija, disciplina, rad u grupama)?

Učenici, ovisno o programu koji pohađaju, rade na projektima iz stvarnog poslovnog okruženja. Npr. dobivaju realne upite iz sektora osiguranja i predlažu što bi od usluga osiguranja ponudili klijentima i po kojim uvjetima i cijenama. Na satu Etike, Ekonomije ili Psihologije cijeli nastavni sat se provede komentirajući sliku ili video koji prikazuje temu koja se obrađuje. Učenici rado dijele svoja mišljenja na zadanu temu. Nekad se slažu, nekad ne, ali u takvoj slobodnoj raspravi se najviše uči. Na nastavi Matematike, radi se primijenjena Matematika – rješavaju razne problemske zadatke vezano za amortizaciju ili točku pokrića koristeći linearne matematičke funkcije. To mi se jako sviđjelo i voljela bih to primijeniti u nastavi, u kombinaciji dva ili tri različita nastavna predmeta/modula, npr. Matematika, Računovodstvo i Engleski jezik. Zašto ne bismo imali zajednički sat? Učenici imaju slobodu rješavati zadatke samostalno, u paru, u grupi. I uvijek je pozitivna radna atmosfera.

Što ste novo naučili o ulozi nastavnika u drugom obrazovnom sustavu?

Nastavnik je tu da ponudi neka nova znanja, da moderira raspravu, ne nameće mišljenja. Pusti video, prikaže sliku, na kraju sata zajednički s učenicima sumira zaključke. Polaznici vole sudjelovati u raspravi i žele da se njihovo mišljenje čuje. Čak i ako pletu za vrijeme nastave.

Postoji li nešto što već planirate primijeniti u svom radu u našoj školi?

Postoji. Zašto ne bismo radili analizu financijskih izvještaja stvarnih stranih poduzeća koja su na engleskom ili njemačkom? I to sve na računovodstvu. Ima toga još...

Koji Vam je bio najljepši ili najzabavniji trenutak tijekom razmjene?

Najzabavniji mi je bio trenutak kada sam u jednom trenutku shvatila da učenica kojoj sam bila okrenuta leđima plete za vrijeme sata, što je nikako nije ometalo da bude jedna od najaktivnijih sudionica rasprave. I reakcija naših učenika kada su to primijetili. 😊 Inače, pletenje i kukičanje potiče razvoj fine motorike, a u kombinaciji s intelektualnim aktivnostima, kada je mozak zabavljen s više različitih zadataka odjednom, pozitivno utječe na razvoj kognitivnih sposobnosti.

Kako je ovo iskustvo utjecalo na Vaš profesionalni razvoj i motivaciju za rad?

Ovo je iskustvo bilo vrlo intenzivno. Dobila sam puno ideja za nove nastavne sadržaje vezano uz povezivanje teorije i realnih poslovnih situacija. Voljela bih ih pokušati provesti u nastavi i vidjeti kako naši učenici reaguju na to.

Biste li preporučili Erasmus+ Job Shadowing drugim nastavnicima?

Apsolutno. I nastavnicima i učenicima. Iskoristite svaku mogućnost da putujete po svijetu. Upoznajte drugačije načine života, rada, učenja, zabave.... Ne postoji samo jedno točno rješenje ili jedan ispravan način rada ili života. Što ih više upoznajemo, širimo

vidike, imamo više ideja za svoje životne i poslovne projekte i zadatke, a ujedno i razumijevanja za različita mišljenja i stavove ljudi s kojima živimo, surađujemo ili se samo jednom susretnemo.

Intervju vodila Nikolina Latin, 4. b

Na fotografiji nastavnice i stručna suradnica škole tijekom Erasmus+ mobilnosti u Frankfurtu.

Intervju s učenicama Nicole Volejnik i Dijanom Banulla, 3. a

U koji si grad/školu u Njemačkoj putovala i koliko je trajala razmjena?

Nicole: Putovali smo u Frankfurt gdje smo boravili sedam dana. Četiri dana smo pohađali školu Klingerschule Frankfurt, dok smo u Hanau proveli jedan dan u školi Kaufmannische Schulen Hanau .

Erasmus+ pruža priliku za učenje novih stvari, upoznavanje različitih kultura i osobni razvoj. Obogaćuje živote i proširuje vidike, a iskustvo je

Koja su bila tvoja očekivanja prije odlaska i jesu li se ispunila?

Dijana: Očekivala sam da ćemo postati komunikativniji, samostalniji i otvoreniji za nove situacije. Ta su očekivanja u velikoj mjeri ispunjena, poboljšali smo komunikacijske vještine, engleski i njemački jezik, te smo se naučili snalaziti u velikom gradu.

Po čemu se njemački školski sustav razlikuje od našeg?

Nicole: Njemački sustav koristi dualni model, gdje se kombinira škola i praksa. Dva dana tjedno učenici su u školi, a ostale dane na praksi, koja je plaćena. Škole su moderno opremljene, s

novom tehnologijom i pokretnim

pločama, a učenici dobivaju puno praktičnog iskustva i timskog rada.

Koji ti je nastavni sat ili aktivnost bila najzanimljivija i zašto?

Dijana: Najzanimljiviji sat bio je Sat razrednika s filmom Nerve, što je bilo kreativno i poticajno. Osobno mi je bio najdraži prvi sat Etike jer smo u grupama razgovarali s njemačkim učenicima, upoznali se i raspravljaju o razlikama među školama i gradovima.

Jesi li imala priliku sudjelovati u nastavi? Kako si se osjećala?

Nicole: Da, aktivno smo sudjelovali i na satu Matematike. Rješavali smo radne listiće, a zatim radili dodatne zadatke u grupama. Svi smo sudjelovali i surađivali, što je učvrstilo gradivo i dalo osjećaj postignuća.

Što te je najviše iznenadilo u njemačkoj kulturi i svakodnevnom životu?

Dijana: Iznenadila me raznolikost stanovništva, prisutnost društvenih problema i stalna prisutnost policije i hitnih službi u velikom gradu. Mladi su bili vrlo pristupačni i ljubazni, dok su starije osobe često bile

suzdržane i rijetko govore engleski.

Kako si se ponašala u komunikaciji? (njemački/engleski jezik)

Nicole: Snašli smo se dobro jer većina ljudi govori engleski, osobito mlađe generacije. Starije osobe su rjeđe govore engleski, ali s obzirom na multikulturalnost grada, sporazumijevanje nije predstavljao problem.

Poboljšali smo komunikacijske vještine, engleski i njemački jezik, naučili snalaziti se u velikom gradu i razvili osobni rast kroz upoznavanje novih ljudi, kultura,

Kako bi opisala iskustvo boravka u smještaju?

Dijana: Boravili smo u mladenačkom hostelu koji je bio uredan, moderan i dobro opremljen. Sobe i sadržaji su bili ugodni, a ručkovi odlični. Jedino nas je iznenadila večera, očekivali smo tortilje, a dobili smo čips sa ljutim umakom, no sveukupno iskustvo je bilo vrlo pozitivno.

Koje si nove vještine ili znanja stekla tijekom razmjene?

Nicole: Poboljšali smo komunikacijske vještine, engleski i njemački jezik, naučili snalaziti se u velikom gradu i razvili osobni rast kroz upoznavanje novih ljudi, kultura, običaja i hrane.

Smatraš li da si postala samostalnija ili sigurnija u sebe? Na koji način?

Dijana: Da, postali smo samostalniji jer smo se morali snalaziti u velikom gradu, organizirati vrijeme i rješavati svakodnevne situacije isto tako, razvili smo sigurnost u komunikaciji s različitim ljudima.

Je li se promijenio tvoj pogled na život, školu ili Europu nakon svog iskustva?

Nicole: Da, shvatili smo koliko je važna povezanost među učenicima, podrška države mladima i multikulturalnost. Perspektiva života se proširila, a iskustvo nas je potaknulo da cijenimo mogućnosti koje imamo.

Kako ocjenjuješ organizaciju putovanja i aktivnosti?

Dijana: Organizacija je bila izvrsna. Profesori su nas pripremili kroz radionice (financijska pismenost i njemački jezik), a tijekom putovanja sve je išlo prema planu. Obišli smo sve važne lokacije i imali dovoljno vremena za sebe.

Što bi se moglo poboljšati u budućim Erasmus+ razmjenama?

Nicole: Bilo bi dobro da boravak traje duže, primjerice dva tjedna, s jednim slobodnim vikendom. Time bi bilo više vremena za razgledavanje grada, slobodne aktivnosti i prilagodbu na novi prostor.

Bi li preporučila sudjelovanje Erasmus+ projektu drugim učenicima? Zašto?

Dijana: Definitivno da. Erasmus+ pruža priliku za učenje novih stvari, upoznavanje različitih kultura i osobni razvoj. Obogaćuje živote i proširuje vidike, a iskustvo je nezaboravno. Mi ćemo se svakako prijaviti i ponovno sljedeće godine.

Koji će ti trenutak razmjene ostati u najljepšem sjećanju?

Nicole: Najljepši trenutak je bio upoznavanje cura iz Erasmus+ projekta koje će uskoro doći u Pulu. Druženje nakon škole u restoranu i na kavi pomoglo nam je da se bolje upoznamo i sprijateljimo, a veselimo se njihovom dolasku.

Imaš li neku poruku ili savjet za učenike koji će tek sudjelovati u Erasmus+ razmjeni?

Dijana: Savjetujemo da se ne brinu previše i izađu iz zone komfora. Ako nešto zatreba, uvijek se mogu obratiti profesorima i drugim osobama, koji su spremni pomoći. Posebna pohvala profesorima koji su nas pratili, najviše profesorici Smoljan, pedagoginji i prof. Ugrinić-Hrelja.

intervju vodila Helena Posarić, 3. c

Na fotografiji Nicole Volejnik i Dijana Banulla tijekom prezentacije u razredu.

NATJECANJA UČENIKA

Čitanjem do zvijezda

Natjecanje *Čitanjem do zvijezda* i ove je godine okupilo učenike koji vole knjige, čitanje i istraživanje novih svjetova kroz književnost. Kao sudionica ovog natjecanja, mogu reći da ono ne predstavlja samo provjeru znanja, nego i priliku za razvijanje čitateljskih navika, kritičkog razmišljanja i timskog rada.

Ovogodišnje natjecanje temeljilo se na trima knjigama: *Ne, ne i ne*, *Gdje je Beata?* i *Samo jedna od*. Svaka od njih donosi snažne poruke o odrastanju, hrabrosti, prijateljstvu i prihvaćanju sebe. Kroz čitanje i analizu ovih djela učenici su imali priliku dublje promišljati o postupcima likova, njihovim osjećajima i porukama koje knjige prenose.

Knjiga *Ne, ne i ne* ističe važnost osobnih granica i zauzimanja za sebe. *Gdje je Beata?* donosi napetu priču koja otvara pitanja povjerenja i odnosa među ljudima. *Samo jedna od* govori o različitosti i vrijednosti svakog pojedinca. Upravo raznolikost tema učinila je ovogodišnje natjecanje posebno zanimljivim i poticajnim.

Našu školu predstavljale su Lejla Halilović i Samantha Furjan iz 3. c razreda te Alisa Fedyushina i Nina Džepić iz 2. c razreda. Svojim trudom, znanjem i zalaganjem pokazale su koliko su predanost i dobra priprema važni za uspjeh. Tijekom priprema naglasak nije bio samo na pamćenju činjenica, nego i na razumijevanju pročitano te međusobnoj suradnji.

Posebno nas veseli što uskoro slijedi županijsko natjecanje u Umagu, gdje će naše predstavnice imati priliku ponovno pokazati svoje znanje i dostojno predstaviti školu. Natjecanje *Čitanjem do zvijezda* još je jednom potvrdilo koliko su knjige važne u obrazovanju mladih. One nas uče razmišljati, suosjećati i bolje razumjeti svijet oko

sebe. Vjerujem da će i ubuduće ovo natjecanje poticati učenike da s jednakim entuzijazmom posegnu za novim knjigama i nastave svoje čitateljsko putovanje prema zvijezdama.

Lejla Halilović, 3. c

Dodatak tekstu: Naše predstavnice su nas itekako dostojno predstavile na županijskom natjecanju u Umagu i osvojile **1. mjesto!** Slijedi državno! **Bravo cure – čitanjem do zvijezda!!!**

Županijsko Natjecanje iz matematike

U utorak 25. veljače 2026. naša škola bila je domaćin županijskog Natjecanja iz matematike. Natjecanju je pristupilo 58 natjecatelja iz srednjih škola istarske županije. Nakon kratkog umjetničkog programa natjecanje je otvorila dr. sc. Branka Antunović, predsjednica Matematičkog društva Istra. Natjecalo se u dvije varijante, A – učenici prirodoslovno-matematičkih gimnazija, b – učenici ostalih škola. Učenicima koji su osvojili prva tri mjesta dodijeljene su prigodne nagrade, donacije Algebre i Školske knjige. Prigodom natjecanja ostvarena je suradnja Ekonomske škole i tvrtke Infobip te je darovitim učenicima omogućen prijateljski posjet kampusu u Vodnjanu. Irena Radoslav, sociologinja i komunikologinja, zaposlenica tvrtke u Odjelu za ljudske potencijale, upoznala je učenike s radom tvrtke, mogućnostima i uvjetima zaposlenja te komunikacijama u digitalnom svijetu. Predavanje je osmišljeno kao nagrada, ali i poticaj za razmišljanje o budućem zaposlenju vrsnih matematičara.

Eugen Spasojević, 3. c

Na fotografiji učenici natjecatelji tijekom posjete tvrtki Infobip.

Uspjeh na natjecanju WorldsSkills Croatia 2026. u disciplini Poduzetništvo

Učenici naše škole, Nikolina Latin i Patrik Knezović, 4. b, osvojili su izvrsno 2. mjesto na međuzupanijskom natjecanju WSC 2026. u disciplini Poduzetništvo. Mentorica učenika bila je nastavnica Maria Pokrajac. **Čestitamo!**

Na fotografijama Nikolina Latin i Patrik Knezović tijekom natjecanja.

ČITAMO, GLEDAMO, PROSUĐUJEMO

U novoj rubrici donosimo osvrte učenika na pročitane knjige, odgledane filmove i predstave. Nadamo se kako će, poput primjera dobre prakse, potaknuti i druge učenike na čitanje, posjete kinu i kazalištu (ne samo zadano i organizirano) te navesti na promišljanje o pročitanoj/odgledanoj. Uživajte u osvrtima!

Osvrt na kazališnu predstavu *Draga Jelena Sergejeva*

AUTORSKI TIM

Autorica teksta: Ljudmila Razumovska
Redatelj: Luka Mihovilović
Scenografkinja/Kostimografkinja: Aleksandra Ana Buković
Oblikovatelj svjetla: Dario Družeta

IZVOĐAČI

Marijana Peršić
Iris Peršić
Lara Abramović
Marina Bašić
Noel Smailbašić

Produkcija:

Istarsko narodno kazalište
Gradsko kazalište Pula
Dramski i plesni studio INK
Kazališna sezona 2025./2026. Oda miru

Kazališna predstava *Draga Jelena Sergejeva* prikazuje sukob i odnos učenika prema profesorici. Učenici dovode u pitanje vlastiti moral te ga stalno spominju kroz predstavu.

U početku su se učenici naizgled lijepo ponašali prema profesorici, ali kasnije postaju bezobrazni i agresivni. To zapravo pokazuje i realnost današnjice, ljudi su spremni štošta učiniti kako bi dobili ono što žele. Gluma je bila uvjerljiva. Profesorica je uvjerljivo pokazala svoj strah, ali i hrabrost jer nije popuštala. Učenici su s lakoćom prikazali promjenu, od pristojnog do agresivnog ponašanja. Scenografija je bila vrlo dojmljiva i napeta jer smo sjedili u krugu, a predstava se odvijala između nas te nam je na taj način sve bilo blisko. Predstava je aktualna i danas jer govori o pritisku na ocjene i uspjeh u školi. Odnos između profesorice i učenika pokazuje manjak poštovanja učenika. Profesorica ostaje snažna, a učenici manipuliraju njome. Završetak je djelomično očekivan jer se očekivalo da profesorica neće popustiti i predati ključ.

Ocijenila bih predstavu s odličnim jer je na mene ostavila jak dojam i svakome bih je preporučila pogledati.

Lorena Divković, 2. a

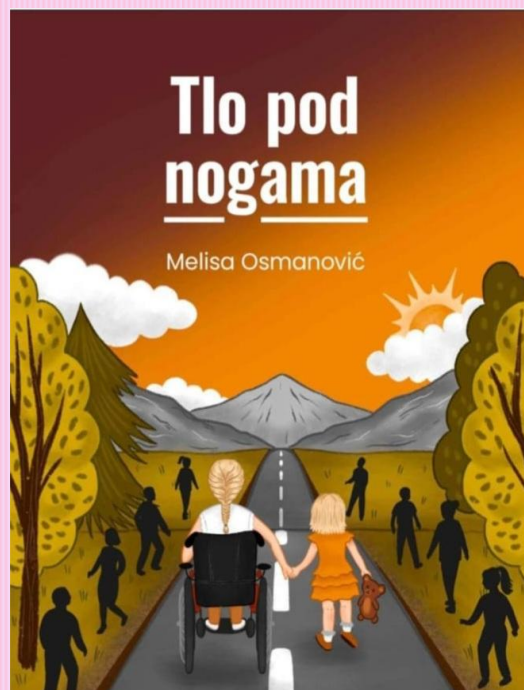
Osvrt na knjigu Melise Osmanović „Tlo pod nogama“

Knjiga „Tlo pod nogama” Melise Osmanović je snažan autobiografski roman koji donosi intiman uvid u život osobe s invaliditetom, same autorice koja boluje od mišićne distrofije.

Osmanović piše o svom djetinjstvu, školovanju i trenutku suočavanja s dijagnozom te o svojim sportskim uspjesima — ona je peterostruka prvakinja Hrvatske u boćanju. Autorica otvoreno progovara o strahovima, tugama i ljubavi te o vlastitoj ženstvenosti i intimnosti, rušeći pritom stereotipe o osobama u kolicima. Uz osobnu priču, knjiga sadrži i Bonton za komunikaciju s osobama s invaliditetom, terminologiju te privatne fotografije i jedan poseban recept, što je čini praktičnim vodičem za društvenu inkluziju. Djelo naglašava da su invalidska kolica samo „komadi metala” te je mnogo važnije tko ih vozi i time poziva čitatelje na ustrajnost i vjeru u snove. Knjiga nije pisana tužnim tonom te služi kao motivacijski podsjetnik za sve koji se suočavaju s teškim životnim preprekama.

Pronašla sam se u stranicama ove knjige koja mi se jako svidjela, svima bih je preporučila, a posebno osobama koje se svakodnevno suočavaju s raznim preprekama i poteškoćama jer nas uči kako se vjerovanjem u snove i svakodnevnim trudom i zalaganjem sve može postići.

Manuela Diminić, 3. c

Prikaz filma Hirokazu Koreede, Čudovište

Film Hirokazu Koreede, *Čudovište*, po žanru je psihološki triler snimljen 2023. godine. Ovaj film japanske produkcije traje oko dva sata. Radnja se bavi složenim odnosima između djece i odraslih te istražuje kako različite perspektive mogu promijeniti naše razmišljanje i zaključak o filmu.

U središtu filma se nalazi dječak Minato čije ponašanje zabrinjava njegovu majku Saori koja počinje sumnjati da se u školi događaju loše stvari u odnosu između sina Minata i profesora Horija. Zabrinuta je jer se sin povlači i postaje šutljiv te ona počinje razmišljati da profesor vrši nasilje nad njezinim sinom nakon što je on stigao kući s krvavim uhom. Na početku filma se prikazuje prva perspektiva – majčina, kroz koju se profesor prikazuje kao nasilan, hladan i zloban lik. Međutim, kako se film razvija prikazuje se sljedeća perspektiva kroz koju profesor vidi Yorija kao previše osjećajnog, plašljivog dječaka, a Minata kao dječaka koji maltretira Yorija te ukazuje na neobičan odnos između dječaka. Kroz fabulu se postupno prikazuje i zadnja perspektiva, odnosno dječakova perspektiva, gdje je prisutan važan odnos između Minata i Yorija jer je prisutna dječja ranjivost, usamljenost i potreba za prihvaćanjem. Yorijev otac je u ovom filmu prikazan kao užasan i nasilan lik, previše zaokupljen poslom, posebno otkad ih je Yorijeva majka napustila te počinje piti alkohol i zanemarivati svoga sina. Također, želi da njegov sin bude „pravo muško“ poput svih ostalih dječaka. Likovi su prikazani realistično, majka je brižna i zaštitnički nastrojena, a učitelj je osoba koja se suočava s pritiskom sustava i osudom okoline. Djeca su središte emocionalne težine filma – njihovi strahovi, zbunjenost i želja za pripadanjem. Redatelj uspijeva prikazati koliko su dječji svijet i emocije složeni, iako ih odrasli ne razumiju.

Osobno smatram da je film vrlo snažan i potresan, svidjelo mi se što me navodi na preispitivanje i pažnju kako donijeti sud o nekome i nečemu. Svaki put kad bih pomislila da znam koja je istina, film mi je dao novu perspektivu i naveo da promijenim mišljenje.

Marli Majdandžić, 3.c

OSVRT MATURANTICE

Moj put kroz Ekonomsku školu

Moj put kroz Ekonomsku školu bio je više od školovanja, bio je to period sazrijevanja, rasta, učenja i otkrivanja sebe.

Kada sam prvi put kročila kroz školu osjećala sam uzbuđenje, ali i malu dozu straha, jer nisam znala što me čeka i kako će me profesori prihvatiti. U početku sam se jako bojala svega, ali ubrzo sam se opustila. Kroz školovanje pratilo me niz predivnih profesora koji nikad nisu postavljali pitanja i propitkivali moje granice i ono što ja mogu. Jedna takva profesorica bila je Angelika Ugrinić - Hrelja, bila je jedna od onih koji vjeruju u mene, daju ljubav prema jeziku, ne ističe težinu njemačkog jezika već vjeruje u moje znanje i potencijal. Bila je uvijek uzor predanog rada, uvijek se trudila biti podrška, ostajala je na pripremama za maturu možda čak i kada joj se nije dalo, jednostavno bila je anđeo škole.

Još jedan profesor učinio je moje školovanje nezaboravno, profesor Damir Černac bio je jedan od onih profesora koji je uvijek davao podršku, iako smo u isto vrijeme imali rođendan uvijek bi mi došao mi čestitati. Naučio

me da unatoč onom što ne mogu budem hrabra i ustrajna. Sada dolazi uskoro kraj moga puta kroz ovu predivnu školu, bilo je uspona i padova, radosti i suza.

Želim zahvaliti svim profesorima sto su vjerovali u mene, nikad me nitko od vas demotivirao, već ste se svi trudili dati mi krila i omogućili letjeti. Kroz ovu školu proći će još mnogo djece koji će imati nedostatke i svoje nesavršenosti, ali gledajte to kao lekciju da im se omogući ljubav koju zaslužuju, možda neće ispunjavati sva očekivanja, ali vjerujem da će se truditi kao i ja, dati sve od sebe.

Želim zahvaliti svim profesorima sto su vjerovali u mene, nikad me nitko od vas nije demotivirao, već ste se svi trudili dati mi krila i omogućili letjeti.

Ne lomite im krila, dajte priliku da se svi pokažu u najboljem svjetlu, budite ono što jeste čuvajte ovu ljubav u sebi koju ste imali dok sam ja u školi. Ne dopustite da se po njima gazi, potičite ih da rastu,

da škola nije samo mjesto ocjenjivanja već i mjesto poštovanja.

Nadam se da će i novi učenici biti sretni što ćete biti njihovi profesori kao što sam bila i ja. Hvala SVIMA!

Magdalena Bošnjak, 4. c

TALENTIRANI UČENICI – USPJEŠNI U IZVANŠKOLSKIM AKTIVNOSTIMA

Intervju s Dominikom Banovićem, 4.c, tenis

Dominik Banović, član TK PULA PRO, odmalena se bavi ovim sportom i niže uspjehe. Među njima se ističe sudjelovanje u hrvatskoj teniskoj reprezentaciji, 2. mjesto u Hrvatskoj te 3. mjesto u juniorskom momčadskom prvenstvu te mnoštvo osvojenih turnira u pojedinačnoj konkurenciji i poziv na fakultet u Americi sa sportskom stipendijom. Sve navedeno je više nego dovoljan povod za ovaj razgovor.

Možeš li nam se predstaviti ?

Zovem se Dominik Banović, imam 18 godina.

Kad si prvi put uzeo reket u ruke?

Prvi put sam uzeo reket u ruke s 4 godine i nastavio jer mi je bio omiljeni sport. Probao sam razne sportove, ali tenis mi je ostao najdraži. Kada bih probao neki novi sport igrao sam i tenis paralelno s njim jer ga nisam htio napustiti, što mi je i sada drago.

Tko te potaknuo da se počneš baviti tenisom?

Moj tata me potaknuo na bavljenje tenisom.

Sjećaš li se svog prvog turnira?

Da, prvi turnir sam odigrao sa 9 godina. Moji prvi turnir sam odigrao 2016. godine u Rijeci, tenis klub Rukavac.

Koliko sati dnevno treniraš?

Treniram 2 sata na dan.

Kako se pripremaš za važne turnire?

Treniram kao inače tako što igram trening mečeve.

Koji ti je bio najdraži meč?

Meč protiv Ivaniševića s kojim sam igrao 2021. godine na državnom prvenstvu do 14. godina u Zagrebu. Također sam s njim igrao i godinu dana nakon toga.

Možeš li ukratko izdvojiti svoje najveće uspjehe do sada?

Moji najveći uspjesi su sudjelovanje u hrvatskoj reprezentaciji, 2. mjesto u Hrvatskoj, 3. mjesto u juniorskom momčadskom prvenstvu (klub protiv kluba), prvaci Hrvatske

3. lige (tek ove godine novoosnovani klub, počinje od zadnje lige, ali vjerujem da će i 2. liga ove godine biti naša 😊), oko 20 osvojenih turnira u pojedinačnoj konkurenciji i poziv na fakultet u Americi sa sportskom stipendijom. To bi bilo to za sada.

Hvala lijepa na razgovoru i želimo ti još puno sportskih uspjeha.

Hvala.

Intervju vodila Helena Posarić, 3. c

Na fotografiji Dominik Banović tijekom turnira. Preuzeto s FB stranice TK *Split Tennis Team*.

Na fotografiji Dominik Banović s trenerom. Preuzeto s web portala *Glasa Istre*.

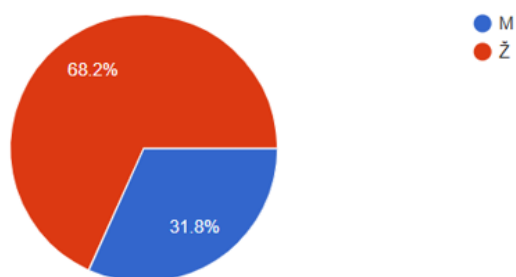
ISTRAŽIVANJE O NAVIKAMA UČENIKA

Anketa o čitalačkim navikama učenika naše škole

Proveli smo anketu među učenicima naše škole kojoj smo htjeli ispitati njihove čitalačke navike te donosimo rezultate ankete u kojoj je sudjelovalo 85 učenika škole.

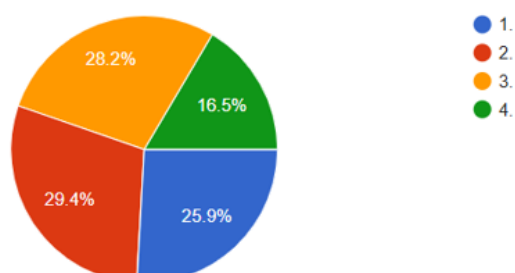
SPOL

85 responses

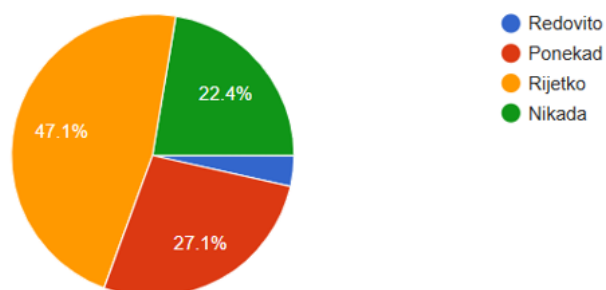
RAZRED

85 responses

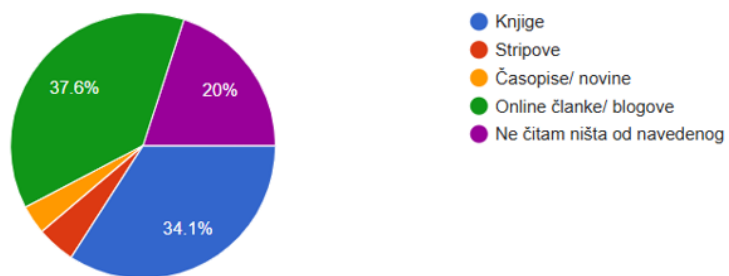
1. Čitaš li uopće knjige, časopise ili novine?

85 responses

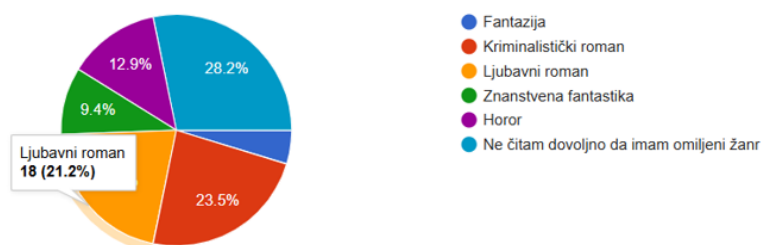
2. Ako čitaš, što najčešće čitaš?

85 responses

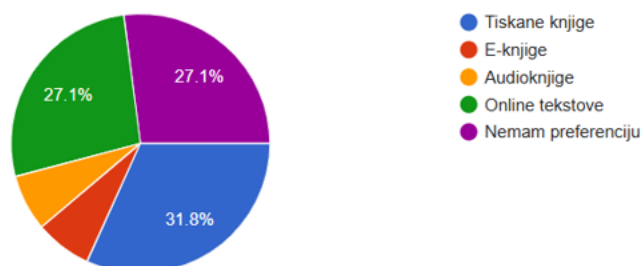
3. Koji žanr ti je najzanimljiviji?

85 responses

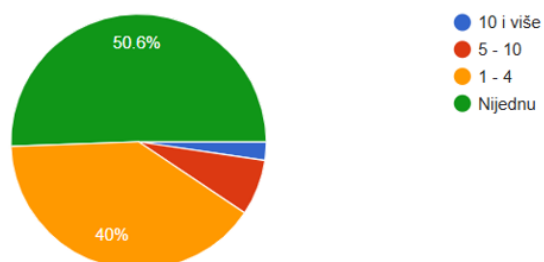
4. U kojem obliku radije čitaš?

85 responses

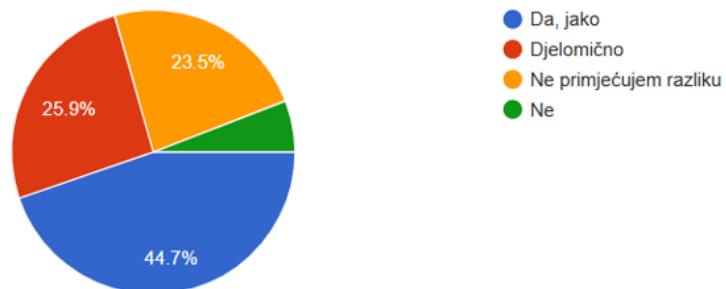
5. Koliko knjiga pročitáš godišnje izvan lektire?

85 responses

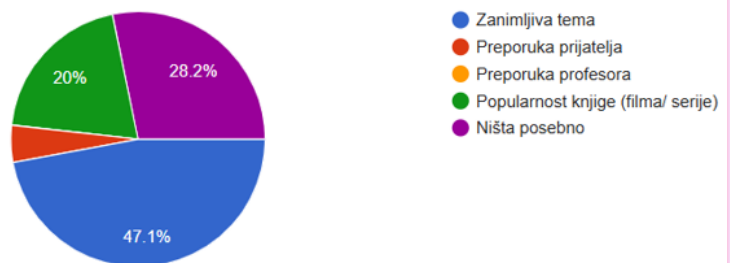
6. Smatraš li da čitanje pozitivno utječe na tvoj rječnik i izražavanje?

85 responses

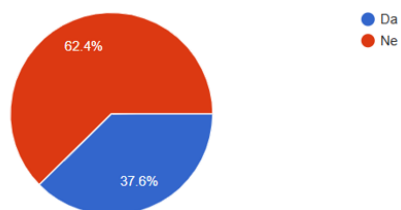
7. Što te najviše potiče na čitanje?

85 responses

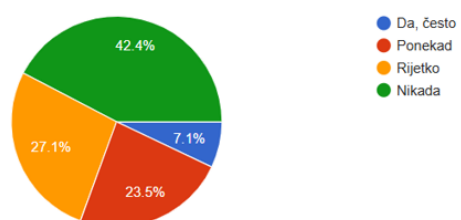
8. Imaš li omiljenu knjigu?

85 responses

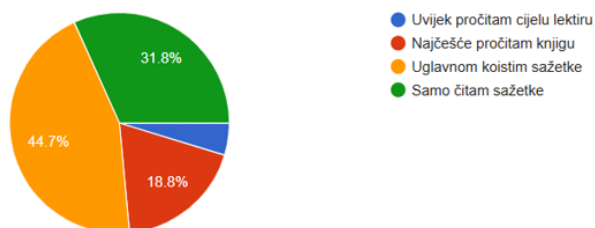
9. Čitaš li knjige izvan obvezne lektire?

85 responses

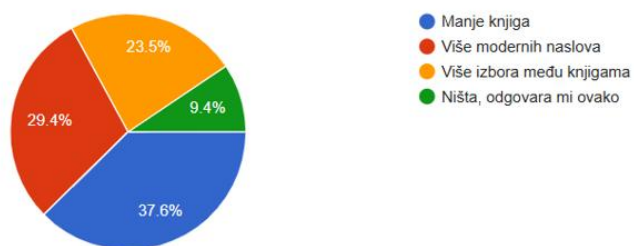
10. Čitaš li knjige za lekturu ili uglavnom sažetke/ interpretacije?

85 responses

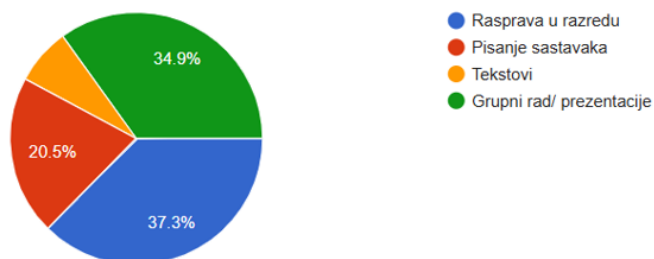
11. Što bi promijenio/la u čitanju obveznih lektirnih djela?

85 responses

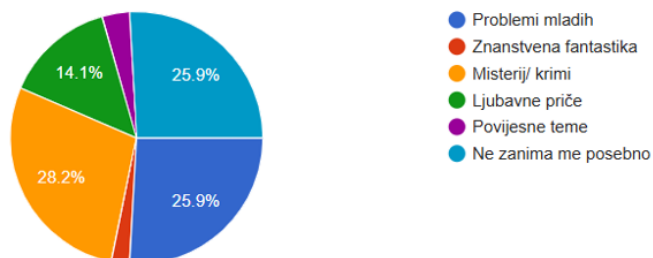
12. Na koji način obrađujete lektire na nastavi?

83 responses

13. Koje teme bi ti bile zanimljive za školski izbor lektire?

85 responses

Kratka analiza rezultata ankete: Od 85 anketiranih, bilo je 27 mladića i 58 djevojaka. Zastupljenost po razredima: 1. razred – 22 učenika, 2. razred – 25 učenika, 3. razred – 24 učenika, 4. razred – 14 učenika. Većina ispitanih rijetko (47,1%) ili uopće ne čita (22,4%), dok redovito čita zanemariv broj ispitanika (3,4%). Od onih koji čitaju ipak se za knjige odlučuje 34,1%, no istovremeno samo online članke čita 37,6%, odnosno ne čita ništa 20%. Šaroliki odgovori su prisutni za odabir žanrova, no 28,2% ne čita dovoljno da bi imala omiljeni žanr. Ukoliko čita 31,8% ipak bira tiskane knjige, no 27,1% nema preferenciju. Porazno je da 50,6% godišnje ne pročitati ni jednu knjigu po osobnom izboru. Ipak, 44,7% primjećuje kako čitanjem obogaćuje rječnik i izražavanje, no 23,5% ne primjećuje razliku. One koji čitaju na čitanje najviše potiče zanimljiva tema (47,1%), no 28,2% ništa posebno. Ipak, 37,6% ima svoju omiljenu knjigu. 42,4% nikad ne čita knjige izvan obavezne lektire, dok samo 7,1% to čini često. Samo 4,7% ispitanih uvijek pročitati cijelu knjigu za lektiru, a većina uglavnom (44,7%) ili uvijek (31,8%) samo čita sažetke. Vezano uz promjenu ili zanimljivost lektira većina je izabrala manje knjiga (37,6%) ili više modernih naslova (29,4%) te tematski kriminalistički (28,2%) ili roman za mlade (25,9%), no isto 25,9% ne zanima ništa posebno.

Možemo zaključiti kako učenici naše škole, kao i šira populacija mladih, ne čita dovoljno ili ne čita uopće. Ukoliko čita većina bira online članke, no dio se ipak odlučuje za tiskane knjige. Mnogi ne čitaju dovoljno da bi imali svoj omiljeni žanr. Mnogi godišnje ne pročitaju ni jednu knjigu, neki samo za lektiru, no i tu većina njih bira sažetke. Ipak, oni koji čitaju primjećuju da time obogaćuju svoj rječnik. Učenici navode kako bi ih lektiri privukli tematski zanimljivije knjige, no istovremeno mnogi ne čitaju ništa u slobodno vrijeme. Možda su put kvizovi, nagrade, natječaji, kreativan pristup djelu, mnoga pitanja ostaju otvorena. Zaključujemo da mladi uglavnom premalo čitaju i čitanje im svakako nije „u fokusu interesa“.

Samantha Furjan, Marli Majdandžić, Helena Posarić, 3. c

